

В кінці жовтня (27.10.) виповнюється **210** років з дня народження видатного винахідника, «батька швейної машинки»

Ісаака Мерріта Зінгера.

А от **12 серпня** - рівно **175 років** як **Ісаак Мерріт Зінгер запатентував** те, що зробило швейні машинки, які випускаються під брендом **I. M. Singer & Co.**, найпопулярнішими у світі. Навряд чи хтось в сучасному світі зможе уявити життя без швейної машини. Безумовно, немає людини, знайомої хоч трішечки з швейною справою, яка б не знала про швейні машини «Зінгер». Ім'я Зінгера давно стало прозивним і міцно закріпилося в суспільній свідомості як синонім швейної машини.

Ісаак Мерріт Зінгер –
американський винахідник і промисловець.
Вніс істотний внесок в удосконалення
конструкції швейної машини і заснував
компанію «Зінгер»

Назва компанії, фактично дала початок широкому розповсюдженню швейних машин і асоціюється з якістю і легендарною надійністю. Історія бренду SINGER стала прикладом моделі ведення бізнесу на довгі роки вперед, а швейна машинка взагалі синонімом прізвища Зінгер. У світову історію Ісаак Зінгер назавжди увійшов як видатний винахідник, який створив цілу корпорацію з власним ім'ям.

Народився Ісаак (Айзек) Мерріт Зінгер в штаті Нью-Йорк, в родині емігрантів з Німеччини 27 жовтня 1811 року. У 12-річному віці він кинув школу і втік з дому. Влаштувався помічником механіка, а потім, швидко засвоївши ази професії, пішов з роботи і став бродячим актором. Одним з перших джерел його прибутку була гра в театрі. До 39 років він подорожував з трупою, але жилка винахідника в нього явно була – він вирішив знову стати механіком. Допитливий розум Ісаака помічав всі деталі і навчався всьому новому.

Особливо йому подобалося все, що було пов'язано з інженерними інноваціями. Багатий досвід допоміг йому розробити і створити експериментальний зразок бурової машини.

У 1839 році Зінгер отримав свій перший патент на машину для буріння гірських порід, який він згодом продав за \$2000. Отримані гроші він вклав в покупку свого театру, який не приніс йому ні задоволення, ні багатства. Після банкрутства театру Зінгер розпустив трупу і впритул зайнявся виробництвом різноманітних машин і пристосувань.

Перший патент Зінгера «Машина для буріння гірських порід» 1839р.

Патент США № US 1151

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ISAAC M. SINGER, OF LOCKPORT, ILLINOIS.

MACHINE FOR DRILLING ROCK.

Specification of Letters Patent No. 1,151, dated May 16, 1839.

To all whom it may concern:

Be it known that I, ISAAC M. SINGER, of Lockport, in the county of Will and State of Illinois, have invented a new and useful Improvement in Machines for Drilling Rock, and that the following is a full and exact description thereof, reference being had to the drawings accompanying, and the same parts designated by the same letters of reference in all the different figures.

Figure 1, is a perspective view of the frame of the machine, and the sliding frame to which the drilling apparatus is attached. Fig. 2, a side vertical projection of the drilling machinery and sectional view of the sliding frame. Fig. 3, an end view of the same, with the sliding frame in section. Fig. 4, a top view of the jaws or clamps that raise the drill stock, and Fig. 5, a horizontal projection of the worm and worm wheel that give a rotary motion to the drill stock.

The nature of my invention consists, in drilling rock, by means of a drill operated in a machine by a crank, and its appendages, in such manner, that the drill is raised the same height at each successive stroke, without altering, or setting, any part of the machinery, from the commencement of the hole, to its termination, other than removing the drill, for the purpose of clearing the hole.

The frame to which my improvement is attached, is formed of timber of sufficient strength, and size to give the requisite support to the drilling apparatus, and is in width about thirty feet, or such width as to admit the horses employed, to travel within the frame in a circle around a vertical shaft at the center of the circle, to which they give motion by a sweep firmly secured to the vertical shaft.

The frame as represented at Fig. 1, is a little longer than its width, with a circular rest A, secured to the top of the two front posts B, and having the vertical shaft C, for its center and placed at a height sufficient for the long arm or crane D, to rest and turn upon in changing the drill from one position to another, which may be varied the width of an excavation for a canal or rail-road without changing the position of the frame.

The back, or the end of the frame farthest from the drill, is raised above the other part of the frame, and the upper end of the shaft C, turns in a box secured to the upper transverse timber E, secured to the top of the

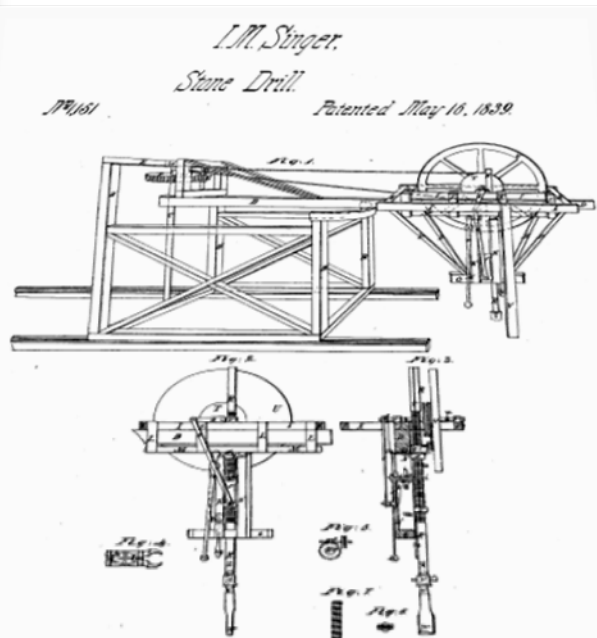
posts B'. Fig. 1. The back end of the crane, or arm, D is coupled, or clamped, to the vertical shaft C, in such a manner that the shaft turns within the arm and the shaft C, forms a center for the crane D, and the circular timber A, forms the middle support.

A little above the crane a large wheel F, is firmly secured to the vertical shaft C, and gives motion to a pinion G, upon a shaft placed within a small vertical frame resting upon and secured to the crane D, and the crane being coupled to the shaft C, the wheel F and pinion G have the same relative position, with each other, without regard to the angle of the crane. Above the pinion G and secured to the same shaft is a pulley H, that gives motion to the crank pulley by a band. This frame may be constructed in any applicable form, and such motive power employed as found most convenient.

The drilling apparatus is secured to a frame, and connected to that part of the crane that projects beyond the front of the frame. The upper part of the drilling frame is formed of three longitudinal pieces L, Figs. 1, 2 and 3, connected at their ends to two transverse pieces K, of such length and strength as the nature and size of the machine may require.

The center longitudinal piece I, of the sliding frame is of the same width of the crane D, as seen at Fig. 3, and is placed upon its upper surface, and secured to the crane in a substantial manner by four vertical guides L, at each side of the center longitudinal piece I, projecting downward and confined to another piece of timber M, beneath the crane similar to the one above the crane. This lower piece M, is placed a little below the crane for the purpose of introducing wedges to secure it to the crane in different positions. Beneath the timber M, and secured thereto, are two vertical posts or stands N, that project downward a suitable distance for the motion of the slide, and their lower ends are prevented from spreading, by being framed to a timber O, as shown at Figs. 1, 2 and 3.

The posts N, receive additional support from the braces P, Fig. 1, which extend from the feet of the posts, to near the outer ends of the side longitudinal timbers L. Longitudinally at the center of the sliding frame, near the crane at the back side (as shown in drawing Figs. 1 and 2) is placed

Натхнений успіхом бурильної машини, Зінгер працював над створенням іншої техніки, в тому числі пилорами, на яку покладав великі надії. Після кількох безсонних ночей, Зінгер придумав верстат для різьблення по дереву і металу. Він представляв собою механічний підсилювач, створений за образом пантографа, щуп, яким вручну можна було обвести орнамент по контуру, і ріжучий інструмент у вигляді фрези, який автоматично відтворював малюнок зразка на дереві або металі. Готовий макет успішно працював, однак, інтересу так і не викликав. Невдача не засмутила винахідника - він патентує своє дітище, і вже 10 квітня 1849 року одержує патент на свій копіювальний верстат. Він знайшов партнера, який оцінив винахідницький потенціал Зінгера і був готовий фінансувати його проект по розробці і подальшому маркетингу пилорами.

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ISAAC M. SINGER, OF PITTSBURG, PENNSYLVANIA.

MACHINE FOR CARVING WOOD OR METAL.

Specification forming part of Letters Patent No. 6,310, dated April 10, 1849.

To all whom it may concern:

Be it known that I, ISAAC M. SINGER, of Pittsburg, in the county of Allegheny and State of Pennsylvania, have invented new and useful Improvements in Machines for Cutting Types and other Irregular Figures; and I do hereby declare that the following is a full, clear, and exact description of the principle or character which distinguishes it from all other things before known, and of the manner of making, constructing, and using the same, reference being had to the accompanying drawings, making part of this specification, in which—

Figure 1 is a plan, and Fig. 2 a longitudinal elevation, of my improved machine.

The same letters indicate like parts in both the figures.

The principle of my invention, which distinguishes it from all other things before known, consists in combining with a rotating cutter, which works in fixed bearings and has only an endwise motion for cutting in, a compound sliding frame, which carries the block of wood or other material to be cut or carved, which said compound sliding frame is connected with one end of a series of pantograph levers, the other ends of which are connected with a pointer or tracer, to be guided over the figure to be imitated, the said compound sliding frame consisting of two parts that slide at right angles with each other.

In the accompanying drawings, a represents a frame properly adapted to the purpose, but which may be varied at pleasure. In the standards *b* of this frame there is a carriage, *c*, which slides vertically, and governed by a hand lever, *d*, for determining the depth of cut. This carriage carries a vertical spindle, *e*, which receives the required rotary motion by a belt, *f*, from any first mover; and the lower end of this spindle carries a cutter, (see dotted lines,) *g*, of any required form for cutting wood or any other material to be carved. The block of wood, *h*, to be carved is properly secured on the upper surface of a sliding table, *i*, below the cutter, which slides freely but accurately back and forth on another table, *j*, below it, the edges of the latter being embraced by V-grooved projections on the bottom of the frame in the usual or any desired manner of making such slides, and in like manner the lower table, *j*, slides freely from right to left on the bed *k*. The table *i* is

joined to one end of a system of pantograph levers, *l*, (made in the manner of lazy-tongs,) and turning on an adjustable fulcrum-pin, *m*, the other end of this system of levers being joined to a hand-lever, *n*, which is connected with its fulcrum *e* by a joint-link, *p*, to give a free motion in all directions, and this end of the pantograph levers is also provided with a pointer or tracer, *q*, so that the operator, by means of the hand-lever, can cause it (the tracer) to pass over all the lines of the object *r* to be copied. In this way it will be seen that whatever motion is given to the tracer by the hand of the operator will be communicated to the compound sliding tables which carry the material to be carved, and that as this passes under the rotating cutter, which has a fixed axis, the exact figure will be carved by the rotation of the cutter, the depth of the cut being determined by the up and down motion of the cutter-spindle governed by the hand of the operator.

By combining the compound sliding tables which carry the material to be carved with the system of pantograph levers, the motions, however complex, can be given with facility and steadiness, which could not be effected if these motions were given to the cutter in consequence of the tremulous motions which would be given to the slides by the great velocity of the rotating cutter; and, in addition to this advantage, there is another and still more important one, which is avoiding the complexity of machinery, unavoidable when a rapid rotary motion is given from some first mover to a spindle which is to follow irregular and various motions.

What I claim as my invention, and desire to secure by Letters Patent, is—

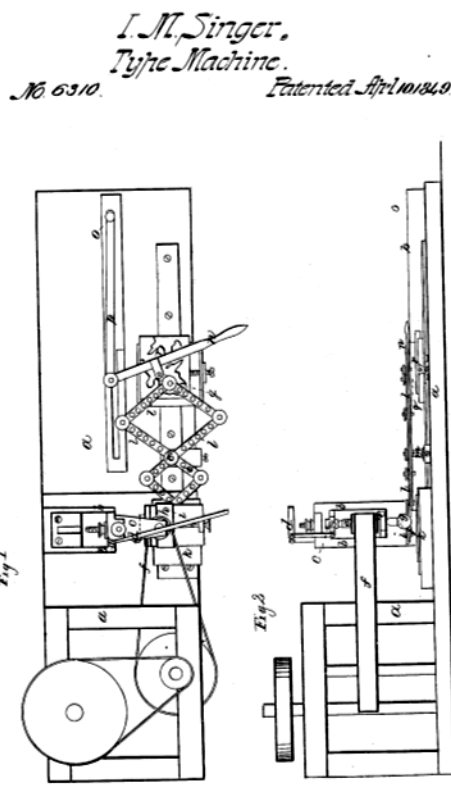
Combining with a rotating cutter which has only an endwise motion for determining the depth cut, substantially as described, a compound sliding table, (which carries the material to be carved,) operated by a system of pantograph levers provided with a pointer or tracer, that all the motions given to the tracer may be communicated to the material to be carved, substantially in the manner and for the purpose specified.

ISAAC M. SINGER.

Witnesses:

MARTIN L. BALLARD,
JOHN N. BAKER.

Патент Зінгера «Верстат для різьблення по дереву і металу»
1849р.

Патент США № US 6310

Але вибух парового котла жакливної сили знищив майстерню, і компаньйони переїхали в Бостон, де зняли підвал, господар якого займався лагодженням точних інструментів і попутно швейних машинок, перші і недосконалі зразки яких з'явилися на ринку. Це була епоха винаходів механічних енергозберігаючих машин і Зінгер чуйно це вловив. Незважаючи на новаторські ідеї і вкладені гроші, верстат не виправдав покладених на нього очікувань, він не користувався попитом і не приніс відчутного доходу. Але не реалізувавши своїх надій в цій сфері, Ісаак не зневірився і почав шукати нове застосування своїм талантам - і він його знайшов. Це були швейні машини - те, що пізніше прославить і збагатить його.

Як це часто буває, запатентований винахід не був відкриттям «з нуля». Ще в XV столітті геніальний Леонардо да Вінчі розробив принцип роботи такої машини. Достеменно відомо, що Леонардо Да Вінчі працював над створенням швейної машини і навіть залишив нащадкам її ескізи (вона була дерев'яною і замість голки шила гачком).

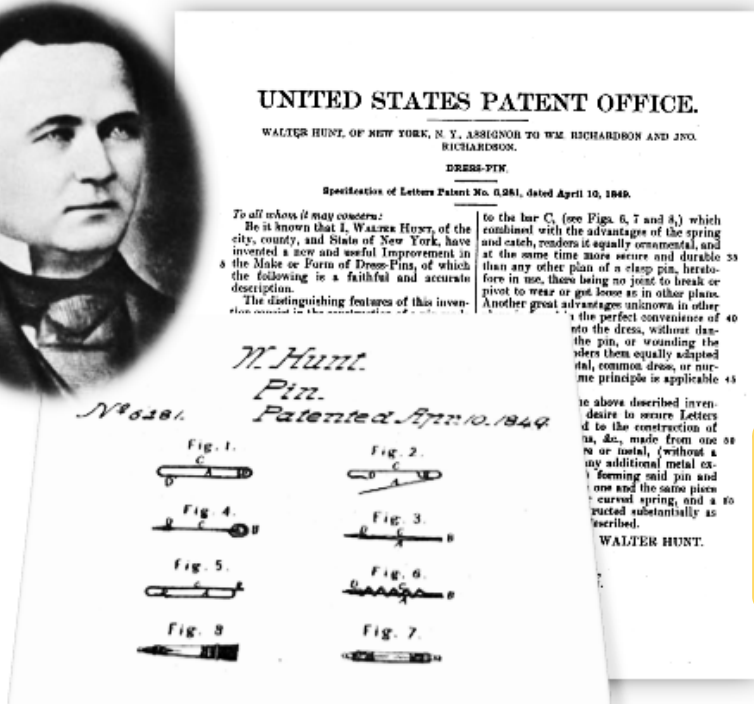

Проте, саму швейну машину, як і багато інших винаходів, які набагато випередили свій вік, великий художник так і не зміг втілити в життя.

*Ще в XV столітті
Леонардо Да Вінчі працював над
створенням швейної машини*

Перший патент на винахід швейної машини був виданий ще у 1775 році німцю Карлу Вейзенталю, потім патенти видавалися: в 1790р. в Англії; в 1819р. в Австрії; в 1826р. у США та в 1830р. у Франції. Її конструкцію ідеальної назвати було складно, але вже і цього вистачало, щоб істотно полегшити працю швачок. Далі протягом кількох десятків років швейні машинки удосконалювалися, хоча і не кардинально. Концепція швейної машини була дуже популярна на початку XIX століття. Їх винаходили в кожній країні світу. Протягом 1820-х і 1830-х років Патентне відомство США видавало близько 535 патентів на рік на різні конструкції і вдосконалення механічних швейних машин.

У 1834 рік американець Уолтер Хант, який доречі запатентував безпечну(англійську) шпильку, винайшов голку з вушком на загостреному кінці і човниковий пристрій - це була перша машина з човниковим стібком та використанням верхньої і нижньої нитки.

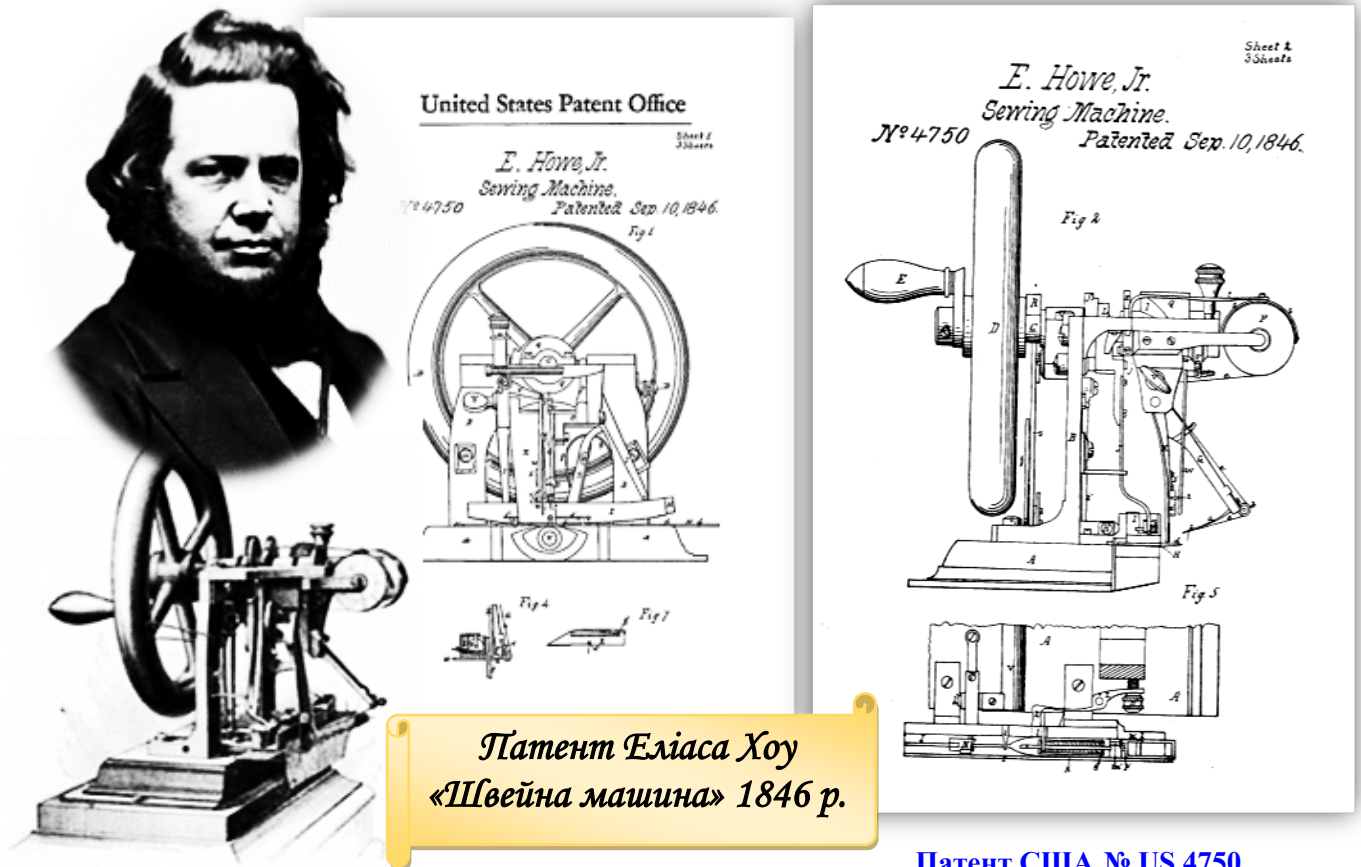
Патент США № US 6281

*Патент Уолтера Ханта
На Безпечну (англійську)
шпильку 1834р.*

Однак лише в 1845 році винахідник Еліас Хоу придумав швейну машину, яка могла зробити більш-менш

задовільний шов. В 1846 році він одержав патент на конструкцію, що містила основні елементи звичних нам машинок - голку з вушком біля вістря, човник і автоматичну подачу нитки. Але і у неї були серйозні дефекти: шити можна було тільки по прямій лінії і не більше 300 стібків безперервно, та й нитка через недосконалість голки постійно заплутувалася.

Зінгер вирішив розробити власну швейну машину. У нього був особливий погляд на розробку такої конструкції. Зінгер вирішує трохи доопрацювати машинку Еліаса Хоу і випустити на ринок її вдосконалений варіант вже під своїм ім'ям. Лише за 11 днів він вдосконалив конструкцію та придумав варіант механізму, при якому голка швейної машинки рухалася вгору-вниз, а не по колу. Такий принцип руху голки використовується і до цього дня у всіх сучасних швейних машинках. Конструктивно машинка Зінгера складалася з прямої голки з вушком та ковзаючого човника. Зінгер розташував човник горизонтально (нитка перестала заплутуватися); запропонував столик-дошку для тканини і ніжку-тримач голки (це дозволило робити безперервний шов). Згодом він забезпечив машинку ногою педаллю для приводу та тим самим дав можливість швачці працювати з тканиною двома руками. Ці нововведення стали базовою схемою швейної машинки на довгі роки. 12 серпня 1851 року Зінгер одержав патент на складний механічний пристрій - швейну машину, яка згодом зробила його багатим і знаменитим на весь світ. Вважається, що суть його удосконалення полягала в патентуванні з усієї безлічі вузлів і деталей тільки одного пристрою: голки для швейної машини з отвором у гострого кінця. Часто можна почути байку що, винайшовши свою швейну машину, Зінгер запатентував тільки голку від неї, що і дало йому монополію в цій сфері. Найвідоміша легенда серед винахідників нібито Зінгер використав спеціальний прийом і так вдало склав патентну формулу, що разом перекрив всі можливі варіанти конструкції швейних машинок, та позбавився конкурентів і отримав монополію в цій сфері.

У колах патентознавців навіть склалося визначення «зінгеровського патенту», який містить мінімальну кількість істотних ознак, якими можна забезпечити охороноздатність. Такий патент складно обійти, оскільки нові рішення завжди будуть містити запатентований ключовий момент.

Але легенда про ідеальний патент Зінгера не підтверджується фактами. Власне «швейну машинку» Зінгер не винайшов і на це визнання ніколи не претендував. Він лише звів в єдине ціле все краще, що було в попередніх аналогах, і додав дещо від себе. Він доопрацював механізм руху вібраційного човника і розміщення нитки з котушкою в процесі шиття. Це все впливає з формули винаходу, описаної в американському патенті № 8294 на швейну машинку, який Зінгер отримав 12 серпня 1851 року.

Патент США № US 8294

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ISAAC M. SINGER, OF NEW YORK, N. Y.

IMPROVEMENT IN SEWING-MACHINES.

Speci

To all whom it
Be it known th
city, county, and
vented certain m
in the Machine f
other Substances
the following is a
tion thereof, refe
panying drawing
cation, in which:

Figure 1 is a fi
Fig. 2, a side ele
table with the pl
moved; Fig. 4,
through and in
Fig. 5, a cross-s
carriage of the s
that carries the
ward the front o
section of feed-m
The same lett
the figures.

My present in
on a machine hel
for which an app

The first part
lates to the met
and it consists i
driver, between
lies with a slight
acts on the back
through the loop
needle there is
forward end of
the passage of t
this motion the s
rest for an instau
slight back move
of the thread b
shuttle and the
the stitch.

The second p
relates to the me
the shuttle; and
shuttle, after the
of the loop, a sli
ment as the need
movement and a

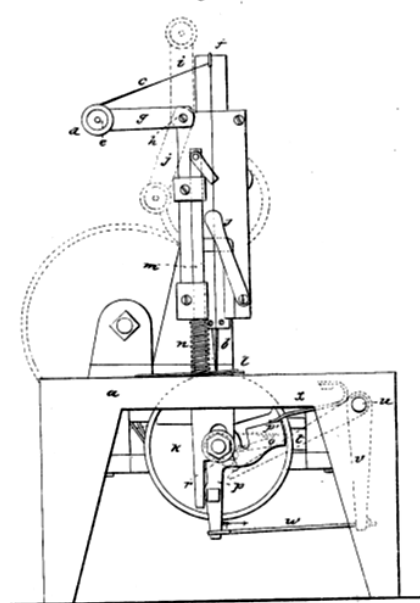
I. M. SINGER.
Sewing Machine.

4 Sheets—Sheet 1.

No. 8,294.

Patented Aug. 12, 1851.

Fig. 1.

I. M. SINGER.
Sewing Machine.

4 Sheets—Sheet 2.

No. 8,294.

Patented Aug. 12, 1851.

Fig. 5.

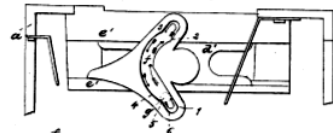
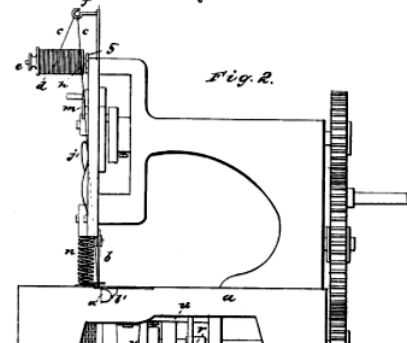

Fig. 2.

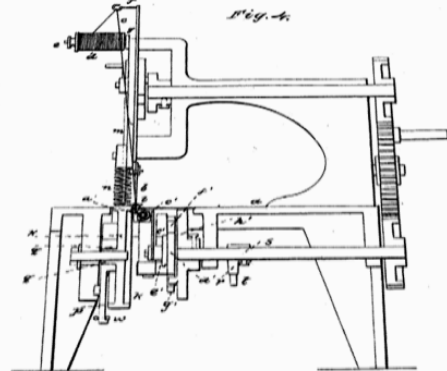
I. M. SINGER.
Sewing Machine.

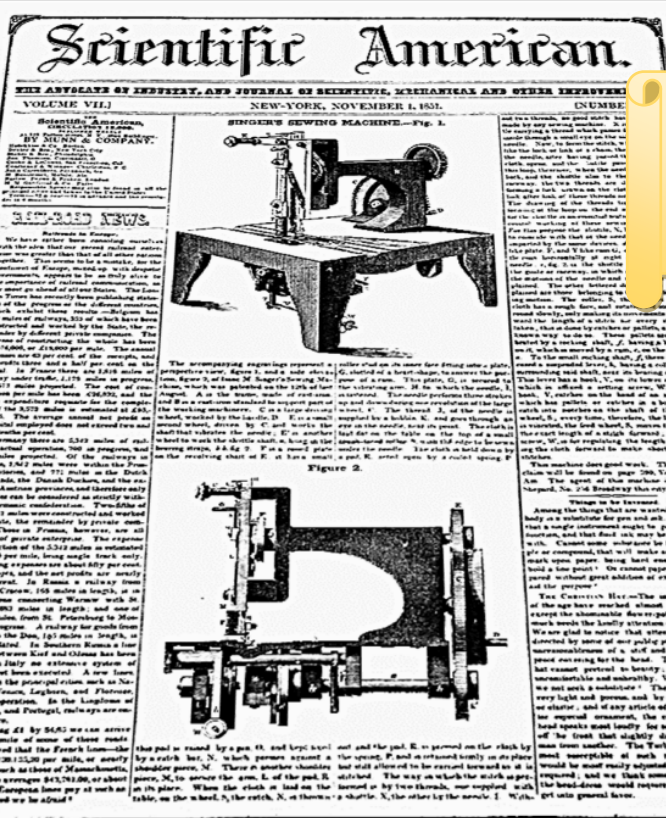
4 Sheets—Sheet 3.

No. 8,294

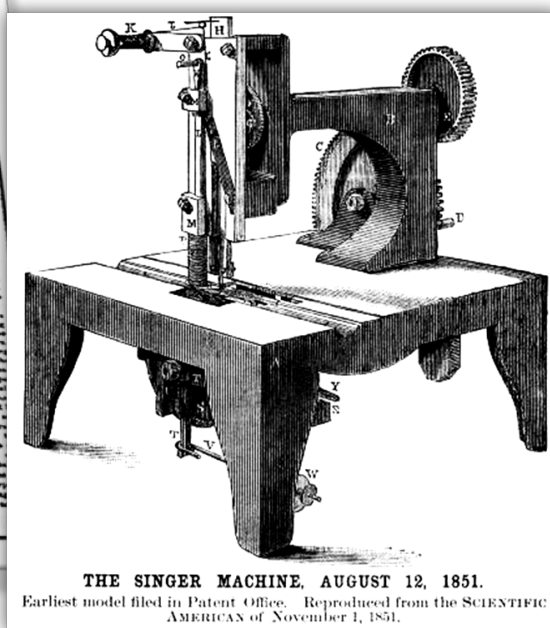
Patented Aug. 12, 1851.

Fig. 4.

Публікація про запатентовану
швейну машину Зінгера
В журналі «Scientific American»
1.11.1851р.

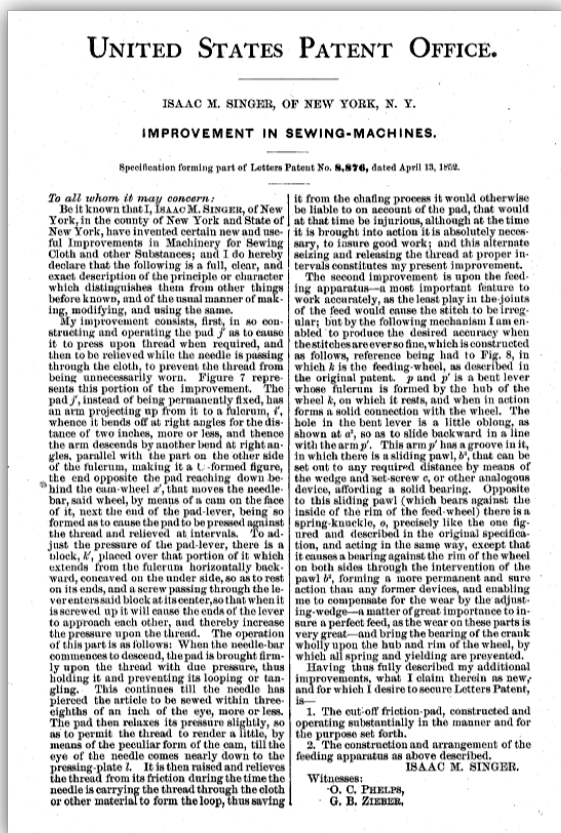

Отже Машина Зінгера, патент на яку він отримав 12 серпня 1851 року мала пряму голку з вушком, ковзаючий човник, притискну лапку для фіксування тканини і зубчасте колесо двигуна тканини, врізане в стіл. У відмінності від всіх інших машин, які застосовували ручний важіль, Зінгер згодом почав використовувати в своїх машинах ножний привід, що складався з обертового колеса і педалі, яка хиталася. Але на цьому Ісаак Меррітт Зінгер не зупинився. Як справжній винахідник, він із заavidною наполегливістю продовжив роботу над удосконаленням власної моделі, сміливо впроваджуючи в процес виготовлення її деталей високоточні технології збройного виробництва. При цьому машинки Зінгера у 1858 році випускали вже чотири заводи, і їх випуск доходив до трьох тисяч штук на рік. Секрет підприємницького успіху Зінгера полягав в просуванні його поліпшеної швейної машини на ринок. Після реєстрації першого патенту в 1851 році, Зінгер разом з адвокатом Едвардом Кларком заснували компанію «I.M. Singer & Co.» Однак незабаром фірмі, що успішно розвивалася, довелося вступити в судовий розгляд з Еліасом Хоу, який протиставив свій патент № US4750 на конструкцію швейної машини Зінгера. І хоча конструкція швейної машини Зінгера відрізнялася від машини Хоу, в ній, на думку Хоу, застосовувався той же принцип роботи голки і човника. Суд зобов'язав Зінгера не тільки виплатити позивачу разову компенсацію, а й виплачувати по \$5 з кожної проданої машини. Винахідливий Зінгер викупив у Хоу останню умову за кілька десятків тисяч доларів. «Війна швейних машин» на цьому не зупинилася, бо найбільші виробники, в числі яких були компанії «Зінгер», «Уілер і Вілсон», «Гровер і Бергер», заплуталися у взаємних

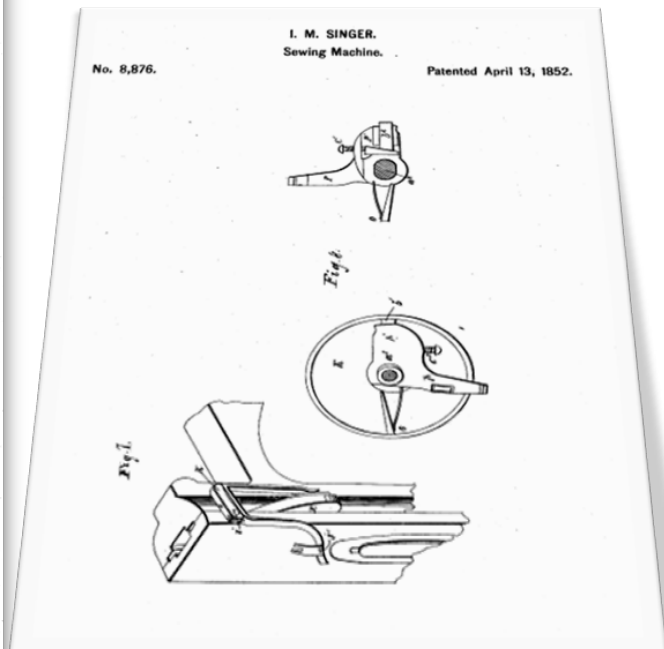

звинуваченнях про порушення патентів. Але в 1856 році війна закінчилася вигідною пропозицією для всіх сторін. Глава «Уілер і Бейкер», який до того ж мав юридичну освіту, замість суду запропонував об'єднатися. Таким чином вперше в історії був запущений патентний пул - своєрідна домовленість між кількома компаніями про використання патенту в швейній промисловості. "Картель швейних машин" дозволяв отримувати складні конструкції без юридичної битви за патентні права та практично знищував усіх інших конкурентів. Хоча патентні війни 1850-х коштували дорого, але вони все ж сприяли розвитку інновацій, оскільки компанії продовжували вдосконалювати свої технології. Судові розгляди ніколи не зупиняли винахідницький дух Зінгера, і він продовжував удосконалювати свою машину. Покращені варіанти швейної машини він патентував 22 рази. Ще у 1854 р. Зінгер запустив механізм «клямки під голкою» як засіб конкуренції з механізмом замкового стібка Хоу. Крім того, він розробив машину яка виконувала одонитковий ланцюговий стібок, а також машину для вишивання з використанням двониткового ланцюгового стібка. Пізніше, в 1856 році, Зінгер винайшов різні механізми, які прикріплялися до швейної машини для виконання складного нелінійного рядка і зшивання тканини різними способами.

Деякі патенти Зінгера з вдосконалення швейної машини

Патент США № US 8876
1852р.

Патент США № US 10842
1854р.

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ISAAC M. SINGER, OF NEW YORK, N. Y.

IMPROVEMENT IN SEWING-MACHINES.

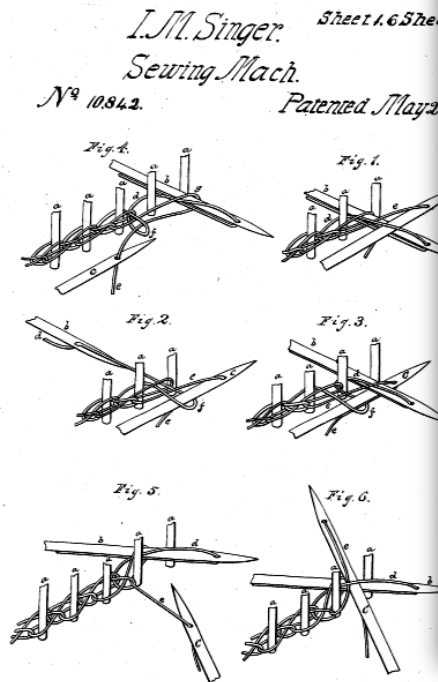
Specification forming part of Letters Patent No. 10,842, dated May 2, 1854.

To all whom it may concern:
Be it known that I, ISAAC M. SINGER, of the city, county, and State of New York, have invented certain new and useful Improvements in the Method of Forming Seams, and in Machinery for Sewing, of which the following is a full, clear, and exact description, reference being had to the accompanying drawings, making part of this specification, in which—

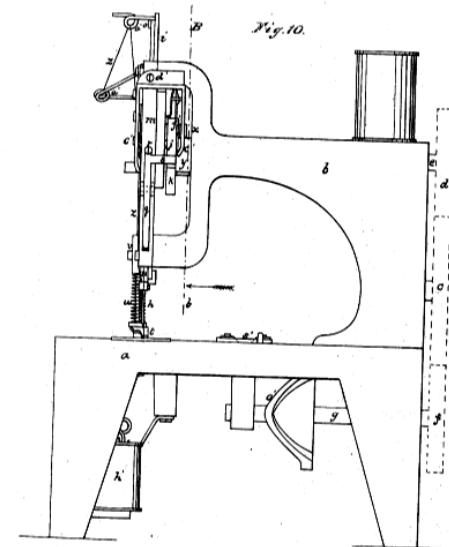
Figures 1, 2, 3, 4, Plate 1, represent one of the known methods of forming seams with two threads; Figs. 5 and 6, same plate, another known method; and Figs. 7, 8, and 9, my improved method; and in the several figures of Plate 2, Fig. 10 is a side elevation of the machine; Fig. 11, a front elevation; Fig. 12, an inverted plan of the bottom; Fig. 13, a plan of the table with so much of the machinery as can be seen below it; Fig. 14, a straight vertical section taken at the line A A of Fig. 15; Fig. 15, a vertical section taken at the line B B of Fig. 10; and Fig. 16, a back view of the needle carrier with its cam-groove.

Seams have been formed with two threads without carrying one thread entirely through the loop formed with the other thread, as in the machine which sew with a needle and shuttle; and the better to distinguish my new method of forming and stitching seams with two threads, I will describe the only two methods heretofore known. The seam made with the needle and shuttle machine I do not deem necessary to describe, as it is well known, and is of an entirely different character. The first of the said known methods is represented at Figs. 1, 2, 3, and 4, Plate 1, formed around a series of pins, a, instead of cloth, the better to exhibit the construction. The two threads are represented by different colors, d and e, and each passes through the eye of a needle just back of the point. The needle b is the one which perforates the cloth, and the other, c, works under the cloth at right angles, or nearly so, to the first. The needle b with its thread passes through the cloth, the needle c with its thread then passes between the needle b and its thread, as represented at Fig. 1, cloth, in that position the needle b is withdrawn, which leaves its thread d in the form of a loop, f, around the needle c and its thread e, as seen at Fig. 2. The needle b then progresses over the distance of one stitch, and then passes

with it the needle c, and leaves around its thread e a loop, g, which is again drawn through the thread d, and so on, until the seam is completed.

Sheet 3... 6 Sheets.
I. M. Singer
Sewing Mach.
No. 10842.
Patented May 2, 1854.

Патент США
№ US10975
1854р.

UNITED STATES PATENT OFFICE.

ISAAC M. SINGER, OF NEW YORK, N. Y.

IMPROVEMENT IN SEWING-MACHINES.

Specification forming part of Letters Patent No. 10,975, dated May 30, 1854.

To all whom it may concern:
Be it known that I, ISAAC M. SINGER, of New York city, New York, have invented certain new and useful Improvements in Sewing-Machinery, of which the following is a full, clear, and exact description, reference being had to the accompanying drawings, making part of this specification, in which—

Fig. 1 is a front elevation of my improved sewing-machine, and Fig. 2 is a side elevation of the same.

of my invention relates to the method of making tension on the body of the cloth or other material being sewed, and to the method of practically efficient, cheap, and durable, while at the same time being readily adjusted, to regulate the tension of the thread, and to the method of making tension on the thread, which, when set, shall be practically uniform notwithstanding the varying size of the thread or of the bobbin, and which shall admit of accurate and easy adjustment; and to these ends the nature of this part of my invention consists in providing a wire with guides and with a turning wing, and passing the thread on its way from the spool, bobbin, or reel to the needle around the said wire, so that by turning the said wing on the wire the thread shall be wound around the body of the wire more or less, and thus increase or decrease the friction of the said thread in proportion to the number of turns which it makes around the body of the wire, and as the thread does not pass between any two surfaces it will be obvious that the friction which produces the tension will not be varied by the varying size of the thread.

The last part of my invention relates to the lubrication of the needle-thread during the operation of sewing leather. Great difficulty has been experienced in sewing leather, and particularly when it is termed 'patent-leather,' by machinery. The friction of the needle and thread when passing through the leather is very great, and if the machine be operated at or near the same speed as in sewing cloth, the needle and thread become highly heated, and

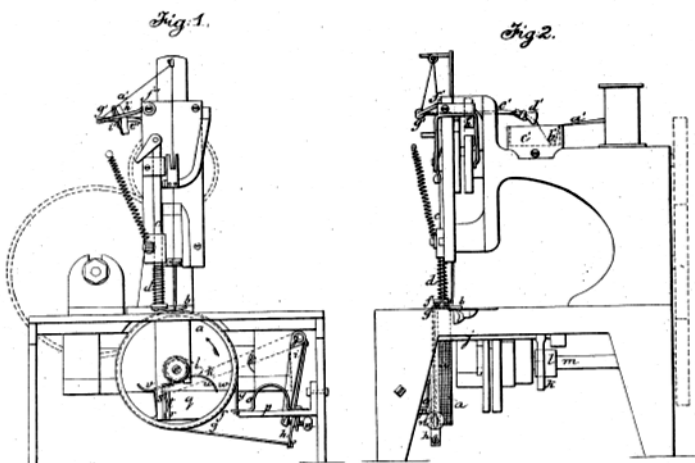
the methods heretofore practiced are to make tension on the body of the spool or bobbin, or by passing the thread under a spring clip or between spring forceps or fingers. The former of these methods is objectionable in practice, for the reason that as the thread is reduced on the body of the bobbin or spool the leverage is gradually reduced, while the leverage of the friction-brake remains the same, and hence the tension on the thread will constantly vary as the diameter of the bulk of thread on the spool is diminished; and, besides, the spools or bobbins are generally made in a very imperfect manner, and when a friction-brake is applied to them these imperfections induce an irregular tension on the thread, and the other method is objectionable for the reason that any irregularity in the diameter of the thread will induce a variation in the tension, for the spring clip or forceps must produce a greater resistance to the motion of the thread when thick than when thin. The object of my invention is to avoid these defects and produce a method of making tension on the thread, which, when set, shall be practically uniform notwithstanding the varying size of the thread or of the bobbin, and which shall admit of accurate and easy adjustment; and to these ends the nature of this part of my invention consists in providing a wire with guides and with a turning wing, and passing the thread on its way from the spool, bobbin, or reel to the needle around the said wire, so that by turning the said wing on the wire the thread shall be wound around the body of the wire more or less, and thus increase or decrease the friction of the said thread in proportion to the number of turns which it makes around the body of the wire, and as the thread does not pass between any two surfaces it will be obvious that the friction which produces the tension will not be varied by the varying size of the thread.

The last part of my invention relates to the lubrication of the needle-thread during the operation of sewing leather. Great difficulty has been experienced in sewing leather, and particularly when it is termed 'patent-leather,' by machinery. The friction of the needle and thread when passing through the leather is very great, and if the machine be operated at or near the same speed as in sewing cloth, the needle and thread become highly heated, and

No. 10,975.

I. M. SINGER.
Sewing Machine.

Patented May 30, 1854.

United States Patent Office.

IMPROVEMENT IN SEWING MACHINE.

ISAAC MERRITT SINGER, OF YONKERS, NEW YORK.

Letters Patent No. 60,433, dated December 11, 1866.

The Schedule referred to in these Letters Patent and making part of the same.

TO ALL WHOM IT MAY CONCERN:

Be it known that I, ISAAC MERRITT SINGER, of Yonkers, in the county of Westchester, and State of New York, have invented certain new and useful improvements in Sewing Machines; and that the following is a clear and exact description of the same, reference being had to the accompanying drawing, in which—

my improvements.

removed to show the members be-

to show the members of the mac-

the bed plate cut away at the line

by them in fig. 2.

its appurtenances, in different posi-

bobbin or spool; and

appurtenances.

ntrolling, and tension mechanism

result will be attained, when a

ay be used separately from the o-

improvement or part of my inventi-

f the shuttle from which the thr-

consists of the combination of a

ery eye coincident or thereabouts

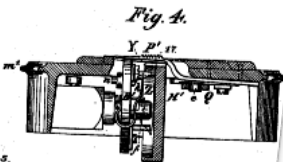
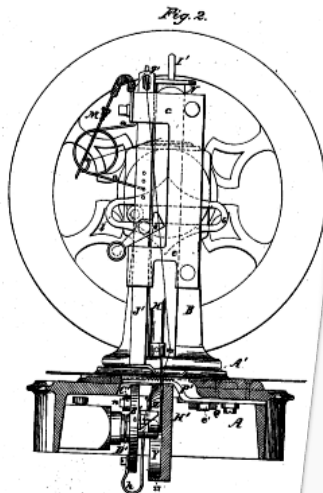
om the eye to the seam is substan-

I. M. SINGER.
SEWING MACHINE.

No. 60,433.

Patented Dec. 11, 1866.

4 Sheets—Sheet 2.

Witnesses.
J. H. Munster
Edw. H. Conard

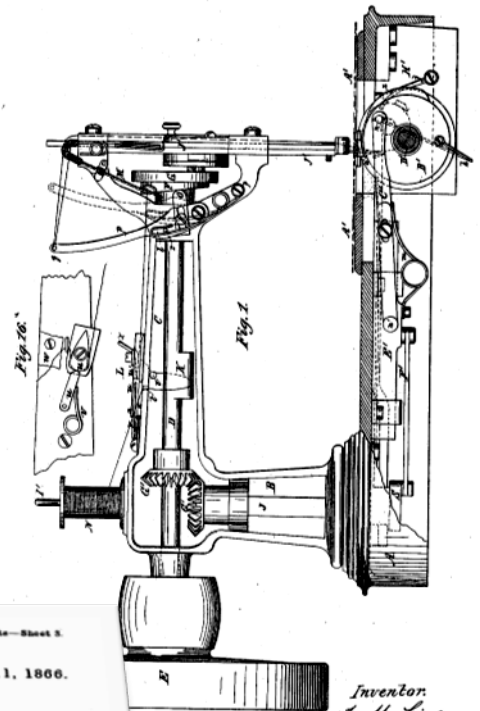
THE MORRIS PATENT CO., PHOTOLITH., WASHINGTON, D. C.

I. M. SINGER.
SEWING MACHINE.

No. 60,433.

Patented Dec. 11, 1866.

4 Sheets—Sheet 1.

Inventor.
I. M. Singer.
by his attorney
E. T. Kimbidge

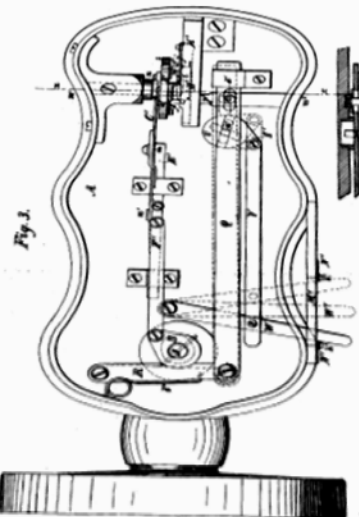
THE MORRIS PATENT CO., PHOTOLITH., WASHINGTON, D. C.

I. M. SINGER.
SEWING MACHINE.

No. 60,433.

Patented Dec. 11, 1866.

4 Sheets—Sheet 3.

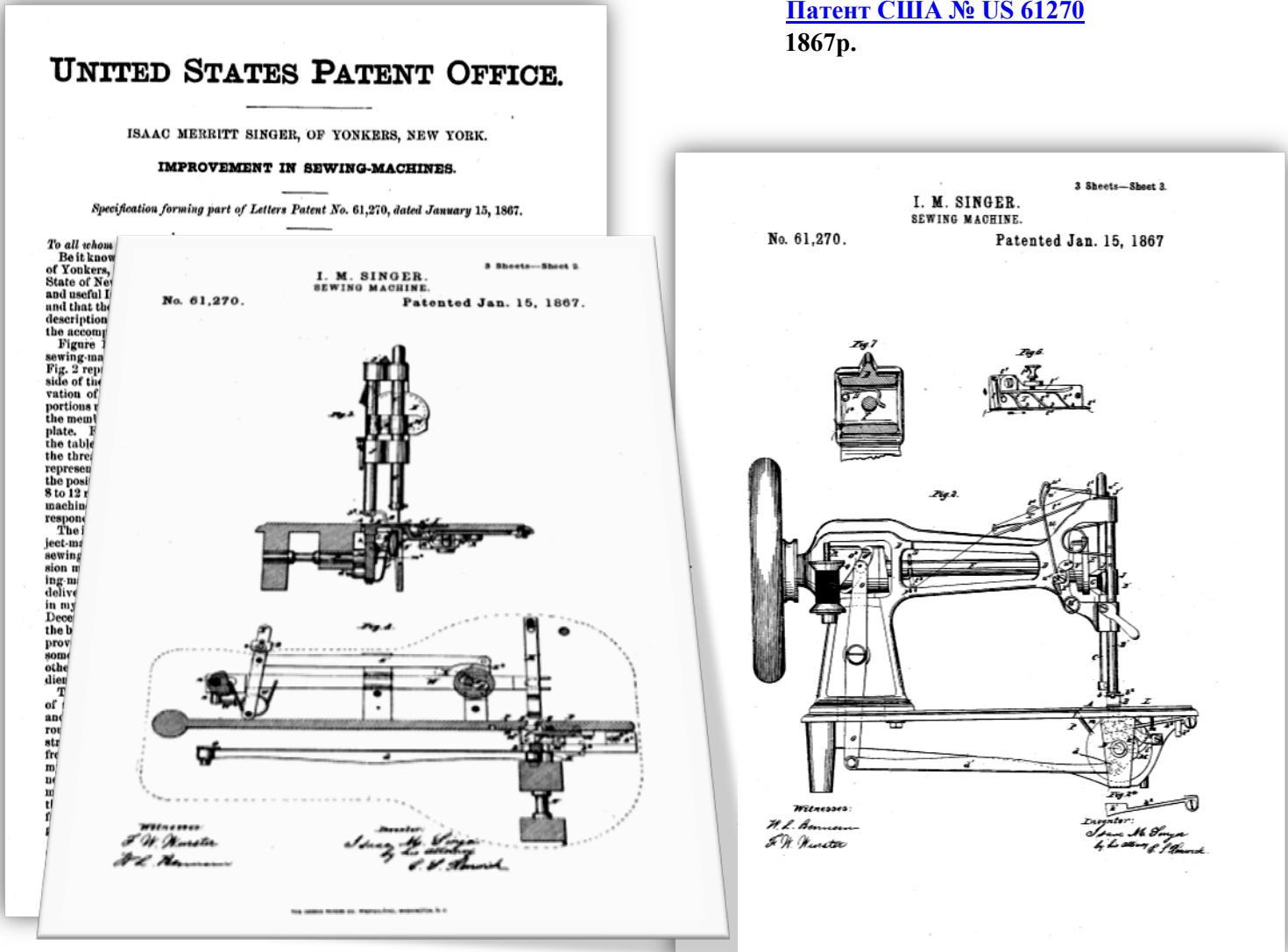
Witnesses.
J. H. Munster
Edw. H. Conard

Inventor.
I. M. Singer.
by his attorney
E. T. Kimbidge

Патент США № US 61270

1867р.

Удосконалення та нововведення Зінгера стали базовою схемою швейних машин на довгі роки. Нові конструкторські особливості поліпшили ергономічність, що, в свою чергу, у багато разів збільшило продуктивність однієї машини. Фірма Зінгера стала постачальником машинок в набагато більших масштабах. Її клієнтами стали цілі виробничі фабрики, а не просто домогосподарки. Всього через 8 років кількість вироблених в рік машин наблизилася до 20 тисяч. Для їх виготовлення спеціально були побудовані кілька нових заводів. Ці нововведення допомогли Зінгеру збільшити продажі утрічі. В 1864 році була випущена новітня модель з електроприводом. Легендарна швейна машина «Зінгер-12» мала надзвичайний успіх серед сучасників. Свідченням цього є той факт, що після закінчення терміну патентної охорони, більшість виробництв стали випускати саме її. Навіть на початку XXI століття риси «Зінгер-12» можна легко вгадати в сучасних зразках. Вони захищені величезним пакетом патентів, що налічує нині кілька тисяч охоронних документів.

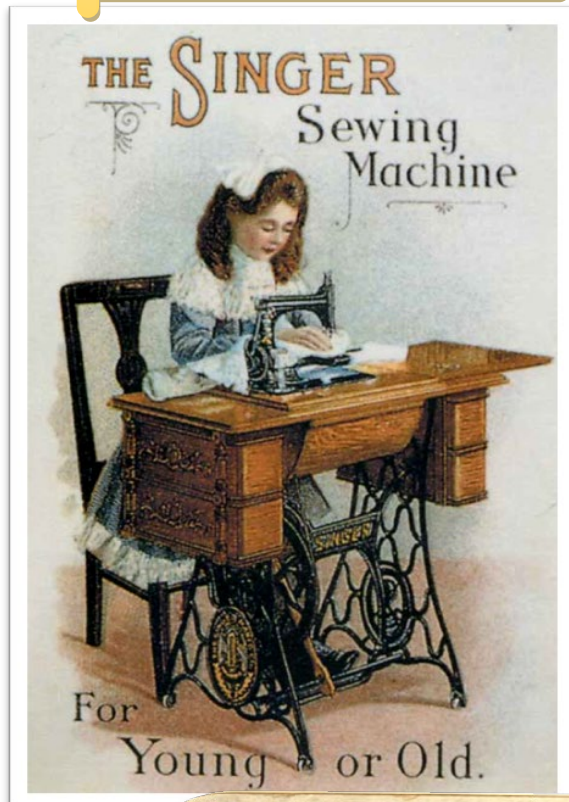
*Легендарна швейна
машина «Singer Model 12»*

Незабаром продукція компанії I.M.Singer & Co. завоювала не тільки американський, а й світовий ринок. У 1855 році швейна машинка Singer отримала перший приз на Всесвітньому промисловому ярмарку в Парижі. В цьому ж році відбувається відкриття філії офісу в Парижі і початок успішного продажу в Європі. А вже до 1860 року компанія стала найбільшим в світі виробником швейних машин. Через рік продажі в Європі перевищили «домашні», а через два роки компанія була перетворена в корпорацію «Singer Manufacturing Company» з півмільйонним статутним капіталом. По всій території США відкривалися її нові заводи і фірмові магазини, що збільшувало цей капітал в геометричній прогресії. У 1867 році компанія відкрила свій перший завод за межами Америки - в шотландському Глазго. І тільки за це Singer Company слід вважати найстарішою мультинаціональною компанією в світі. Зінгер першим застосував те, що згодом було названо «конверсією оборонної промисловості». Використовуючи передові технології свого часу, що вживалися при виробництві зброї, він зміг зменшити собівартість продукції. Пізніше, цей же прийом використовував король автомобільної індустрії Генрі Форд. Великим кроком вперед для компанії стало також використання конвеєрів. Цікаво, що спосіб організації виробництва був названий ім'ям саме Генрі Форда, але першопрохідцем все ж правильніше назвати Зінгера. Конвеєр дозволив значно здешевити продукцію, зробити її доступнішою. У 1858 році швейну машинку «Зінгер» можна було купити всього за 10 доларів, що зробило її не розкішшю, а невід'ємною частиною повсякденного життя більшості американців, доступною практично для кожної родини. Однак, для досягнення мети, цього ще було недостатньо. Потрібно було зробити швейну машину трендом. Фірма «Зінгер» першою в світі стала витратити величезні гроші на маркетинг і рекламу. Вона першою витратила \$1млн. на рекламу, завдяки якій швейна машинка «Зінгер» стала одним із символів Америки. Її стали використовувати повсюдно.

Реклама швейних машин
«Singer»

У світі бізнесу наступала епоха брендів, і «Singer Company» вступила в неї однією з перших. У 1880 році компанія зареєструвала торговельну марку «Red S Girl» - стилізовану червону літеру «S» і зображення дівчини, яка сидить за швейною машинкою.

*Товарні знаки компанії
«Singer Manufacturing Company» зареєстровані у
різні роки*

SINGER SINGER

SINGER

SINGER

SINGER

У 1898 році товарний знак "Singer" був зареєстрований за №266 на території колишньої Російської Імперії. Цікаво, що в дореволюційному вигляді він і сьогодні діє в Фінляндії, яка в ті часи входила в Імперію як Князівство Фінляндське.

SINGER®

Завдяки неабиякій кмітливості і винахідливості, Зінгер проявив себе справжнім генієм реклами і просування на ринок. Саме інноваційний підхід управління компанією і маркетинг стали секретом комерційного успіху його швейних машин та побудови імперії Зінгера у всьому світі, включаючи навіть Африку.

Перші роки Зінгер особисто активно займався просуванням свого винаходу і збирав народ де тільки можна - в театрах, цирках, парках та виставкових залах, демонструючи роботу швейних машинок. Одного разу він влаштував показове шоу на найбільшій швейній фабриці Америки, де працювали три тисячі робітниць. Відібрали трьох найкращих швачок-рукодільниць, які змагалися проти однієї швачки з машинкою «Зінгер» в тому, хто більше зробить за обумовлений час. Перемогла дама на машинці, причому її шов був міцніше, оскільки складався з двох ниток. Відразу після цього керівництво фабрики на очах публіки підписало контракт про покупку чудо-техніки.

Зінгер добре розумів, що реклама - двигун продажів. І у нього відмінно виходило створювати попит на свій товар. Для продажу покращеної моделі швейної машинки компанія Зінгера придумала цікавий і розумний маркетинговий план - рекламу для цільової аудиторії! Зробивши упор на побутові швейні машини, компанія почала звертатися безпосередньо до своїх покупців. Оскільки швейною машинкою користувалися в основному домогосподарки, компанія дуже далекоглядно не стала розміщувати рекламу швейних машинок в газетах, які вони не читали. Саме тому рекламу швейних машин стали розміщувати в місцях масового скупчення людей. Брошури з швейними машинами роздавали разом з буклетами в театрах, поїздах,

на вулицях і навіть у церквах. Зінгер особисто проводив співбесіду з жінками, які бажали вступити до нього на роботу, відбираючи найкрасивіших, яких саджав за роботу в вітринах своїх магазинів та офісів. Іноді це збирало цілі натовпи роззяв, і не тільки чоловіків. Спеціально

найняті, усміхнені красуні сиділи за швейними машинками, викликаючи в жінок думки про те, що володіння швейною машинкою «Зінгер» зробить їх чарівними в очах чоловіків. Компанія «Зінгер» стала першою залучати зірок до своєї реклами. При цьому використовувалися сучасні досягнення цивілізації - фотографії. На промислових ярмарках компанію «Зінгер» представляли не продавці, а дівчата-красуні і знаменитості. Правда, їх участь була в основному у вигляді публічного висловлювання подяки за подаровані їм компанією машинки. Цей 100-відсотково безпрограшний рекламний хід у наші дні став нормою! Продажі йшли неймовірно успішно - завдяки знову-таки вперше в світі впровадженій в подібних масштабах системі hire purchase, тобто продажів в розстрочку. Будь-хто міг взяти в користування машинку, лише внісши заставу в п'ять доларів та сплачуючи щомісяця невелику орендну плату. І як тільки сплачена сума оренди перевищувала вартість машинки, вона ставала власністю орендаря. Звідси пішов англійський вираз для позначення купівлі в розстрочку - never-never, оскільки виплати могли розтягуватися на кілька десятиліть. Компанія всіляко заохочувала покупки машинок в складчину, наприклад декількома сім'ями або цілим цехом швачок. «I.M.Singer & Co» стала забезпечувати обладнанням не тільки домогосподарок, але і швейні фабрики.

**Використання зображень
національного одягу в
елементах реклами компанії
«Зінгер» на всіх континентах**

Виробничі успіхи стали можливі завдяки ще одному нововведенню - впровадженню системи масового виробництва на основі взаємозамінних стандартних деталей (interchangeable parts). Вважається, що компанія першою запропонувала своїм покупцям сервісне обслуговування. Зінгер був не тільки талановитим винахідником, але і вельми заповзятливим бізнесменом. Він уможливив замовлення користувачами запчастин до машини, в комплекті з керівництвом по їх обслуговуванню і ремонту. Завдяки настільки простому, на перший погляд, і очевидному рішення, швейна машина стала першою побутовою технікою, яку можна було відремонтувати вдома. Також компанія впровадила в себе систему trade in, тобто обміну старої машинки на нову модель, звісно з невеликою доплатою.

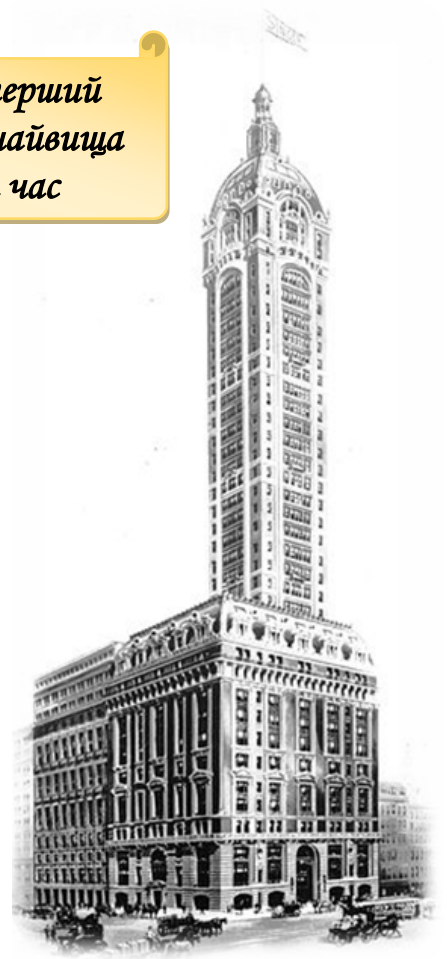

Вилучені старі машинки обов'язково знищувалися для запобігання їх появи на чорному ринку, незважаючи на те, що вони все ще добре працювали. Саме компанія Зінгера стала першою передавати своє ім'я і стратегію ведення бізнесу стороннім організаціям. Так з'явився і зміцнився в світовій економіці франчайзинг. Корпорація поклала початок франчайзингу, коли в середині XIX століття стала укладати з дистриб'юторами товару письмовий договір на передачу франшизи, яким передавалося право на продаж і ремонт швейних машинок на певній території США. Саме на підприємствах Зінгера почали вперше застосовувати практику запрошення найманих топ-менеджерів. Крім того, була впроваджена система постпродажного сервісу. Споживач міг віддати свою машинку в ремонт місцевому дистриб'ютору або сам замовити запчастини у виробника за поштовим каталогом. Сьогодні покупкою швейної машинки за замовленням поштою нікого не здивуєш, а 170 років тому це було дивом. Фірма Зінгера агресивно і дуже успішно використовувала різні види реклами і продажів. Саме «Зінгер» стала першою транснаціональною корпорацією зі 100 000 працівників по всьому світу. Агенти «Зінгера» проникали в самі важкодоступні куточки планети. Машинки Зінгера побували навіть в Антарктиді, їх брали у експедиції до Південного полюсу дослідники Роберт Скотт та Рауль Амундсен. Комівояжери і торговці «Зінгера» діяли на всіх континентах. Тому не дивно, що вже через чверть століття після заснування компанії більше половини всіх швейних машин, що випускалися в світі носили горде ім'я «Singer». Зростання імперії Зінгера відбувалося і після його смерті в 1875 році. До початку світової війни 1914 року щорічні продажі машинок доходили до трьох мільйонів штук.

На початку XX століття компанію очолив Дуглас Александер. Саме при ньому в 1908 році компанія «Singer Manufacturing Company» звела на Бродвеї The Singer Building, де розташувалася штаб-квартира корпорації. "Вежа Зінгер" стала першим хмарочосом в Нью-Йорку і поклала початок своєрідного змагання в місті, а пізніше і в усьому світі - гонці хмарочосів. Довгий час 47-поверхова будівля залишалася найвищою в світі. Від підстави фундаменту до верхівки флагштока висота будівлі становила 205 метрів. Вище цього хмарочоса була тільки Ейфелева вежа. У 1968 році будівлю знесли, щоб на її місці звести хмарочос компанії US Steel.

На російський ринок компанія Singer вийшла ще в 1860-і роки за допомогою свого німецького представництва, яке мало 65 центрів продажів в Росії. Можливо тому на пострадянському просторі досить поширена помилка, що «Зінгер» - це німецька фірма, а надзвичайно надійний механізм машини досі справно служить своїм господарям, які дбайливо зберігають і навіть використовують за призначенням цей антикварний спадок, що дістався їм від бабусь. У 1896 році в Російській імперії було засновано товариство акціонерів «Мануфактурна Компанія Зінгеръ», яке дещо пізніше було перейменовано в «Компанію Зінгеръ в Росії». Тільки-но з'явившись в Росії, машинки Зінгера стали користуватися величезним попитом. Він був настільки великий, що до початку XX століття

*The Singer Building — перший
хмарочос в Нью-Йорку, найвища
будівля в світі на той час*

компанія відкрила в країні більше 3000 фірмових магазинів - запаморочлива цифра навіть за теперішніх часів. Одним з російських агентів компанії був дід поета Йосипа Бродського, який вів бізнес з Риги і продавав товари в Прибалтиці і Польщі. Безумовно, маркетингова політика компанії була настільки ж агресивною, як і за океаном. Щоб задовольнити всіх бажаючих, транснаціональна корпорація «Зінгер» вирішила організувати виробництво безпосередньо в країні. У 1902 році в підмосковному Подольську запрацював завод, що випускав машини з русифікованим логотипом "Зінгеръ" (до якого скоро додався тодішній "знак якості" - напис "Постачальник Двору Його Імператорської Величності"), так як завод був удостоєний великої честі бути офіційною компанією-постачальником для Імператорського двору. Ці машини не тільки широко розходилися по Росії, але і експортувалися в зарубіжні країни, включаючи Туреччину, Персію, Японію і Китай. В 1912 році компанія продала по всьому світу 2,3 млн швацьких машинок. Найбільше — 570 тис. (24,5%) — саме в Російській імперії.

Можна з упевненістю сказати, що саме концерн «Зінгер» дав поштовх розвитку міста, а побудований завод працевлаштував мало не третину його населення. Компанія активно вкладала і в міську інфраструктуру, побудувала лікарню і школу. «Налагодивши» життя подольчан, американський картель взявся за столицю Російської Імперії - Санкт-Петербург. У найбільшому по тим часам місті Росії фірма зводить будинок для свого представництва. Місце

під спорудження було вибрано найпрестижніше - Невський проспект. В 1902 році в Петербурзі на місці зламаною 4-поверхового будинку, де розміщувалося знамените тоді фотоательє «Світлопис Левицького» (в якому фотографувалися Гоголь, Тургенєв, Тютчев, Толстой) почалося будівництво головного офісу компанії. Спочатку «Будинок Зінгера» повинен був стати першим петербурзьким хмарочосом та налічувати 11 поверхів. Але під натиском петербуржців будинок довелося «укоротити» до семи поверхів.

При будівництві застосовувалися найсучасніші технології. Наприклад, вперше в Росії були застосовані металеві перекриття і каркаси, які дозволили

спорудити величезні вікна-вітрини по фасаду будівлі. Будинок був нашпигований технічними нововведеннями: замість водостічних труб - вмонтована в стіни система танення снігу, парове опалення і чотири ліфти. Нічого подібного городянам бачити ще не доводилося.

*«Будинок Зінгера» став одною з
найкрасивіших будівель на
Невському проспекті.*

Незвично високий палац (шість поверхів, не рахуючи мансарди) в тоді ще зовсім новому стилі модерн, з химерним силуетом, що складався з плавних, немов текучих ліній. Величезні вікна-вітрини, велетенські скульптури на фасаді, химерний декор з сусального золота. На розі фасаду одна з бронзових валькірій тримала в руках швейну машинку Зінгера. А головне, звичайно, скляний купол кутової вежі, увінчаний також скляним величезним глобусом, що зсередини освітлювався електрикою, а зовні був обвитим написом: «Зінгер і К^о». Цей глобус, 2,8 м в діаметрі, був розташований точно по лінії пулковського меридіану і наочно демонстрував усім глобальний розмах компанії і її перевагу над конкурентами. «Будинок Зінгера» став одною з найкрасивіших будівель на Невському проспекті. Після революції в ньому розміщувався найбільший книжковий магазин північної столиці - ленінградський «Будинок Книги». Саме російське представництво «Singer Manufacturing Company» займало лише невелику частину цього дивного будинку. Все інше здавалося в оренду: двом банкам, нотаріальній та транспортній конторам ... Це був перший в Росії бізнес-центр, що не дивно, бо багато бізнес-моделей було винайдено і започатковано саме фірмою Ісаака Зінгера.

Розмах «The Singer Manufacturing Company» був дуже амбітним, магазини і дистриб'юторські центри можна було знайти в десятках міст. Поза конкуренцією торгова марка фірми «Зінгер» була і в Києві. «The Singer Manufacturing Company» належали два великих магазини - один на Подолі, а

інший в самому центрі міста, на розі Хрещатика і Фундуклеївської, в будівлі, більш відомій нинішнім киянам як «Центральний гастроном». В кінці XIX і початку XX століття її знали як приміщення так званих номерів Кане. Крім номерів Кане, «візитною карткою» будівлі на Хрещатику, було представництво фірми Зінгер - всесвітньо відомого виробника швейних машинок. Фірма мала також відділення у Вінниці, Житомирі, Ромнах, Бердичеві, Рівному й Чернігові. Також через фірмові магазини компанія безперебійно постачала жителів Харкова і Одеси.

*Вітрина представництва «Зінгер»
у Києві на Хрещатику,
Фото 1897р.*

Фірма продавала не тільки швейні машинки, але і всілякі атрибути з логотипом компанії. Поштові листівки, розіслані в кожен куточок країни, з підписом «Справжня швейна машинка», зображували дівчину в кокошнику, що працює на іноземному технологічному диві. Машинки продавали безпосередньо в 3000 фірмових магазинах, а також за системою «товар поштою».

Реклама компанії «Зінгер» в Росії

Першу побутову швейну машину під торговою маркою Singer випустили у 1902 році і назвали сімейною. У міщанському передреволюційному середовищі швейна машинка «Зінгер» була бажаним подарунком навіть на весілля.

Про широкий охоплення дореволюційного російського ринку говорить такий примітний факт. Один з синів знаменитого ювеліра Фаберже, був пристрасним філателістом. Дізнавшись, що петербурзьке представництво Singer переїжджає за іншою адресою, він зрозумів, як стати володарем однієї з найбільш повних у світі колекцій рідкісних земських марок. Фаберже-молодший запропонував компанії безкоштовно вивезти її величезний і начебто вже нікому не потрібний архів, який займав два залізничні вагони. Основу його становили листи-замовлення з російських міст і селищ з наклеєними на конверти марками. Пізніше онук, Олег Фаберже, безбідно жив на відсотки з закладеної в одному зі швейцарських банків колекції батька, яка врешті-решт пішла з аукціону за 2,53 млн. швейцарських франків.

"Зінгер", висловлюючись сучасною мовою - бренд світового рівня, а будь-який поважаючий себе бренд неодмінно займається рекламою. У Росії швейні машини «Зінгер» рекламувалися з урахуванням самотніх особливостей країни. На початку XX століття компанія «Зінгер» розпочала потужну рекламну кампанію та випустила велику партію рекламних листівок з російськими прислів'ями та приказками і торгівельною маркою на зворотному боці листівки, призначеному для письма та адреси.

Автором листівок став відомий на ту пору живописець В. А. Табурін, адже знаменита фірма могла замовити рекламні матеріали найкращим художникам.

Насамперед Табурін відмалював русифікований логотип. Основою слугувала відома торгівельна марка у вигляді червоної стилізованої літери S і дівчини за швейною машинкою. Але творчо підійшовши до справи, він одягнув дівчину у розкішне вбрання з кокошником із перлів. Літеру у вигляді стрічки також довелося замінити, а разом з нею і розгорнути всю композицію. Крім відверто рекламних картинок, в хід йшли і більш тонкі методи «роботи з потенційним покупцем».

«Зінгер» випускає цілу серію листівок «Російські прислів'я в особах», за авторством Табуріна. Віддруковані на добротному фактурному папері, листівки з неодмінним лубочним гротеском і гумором зображали побутові сценки. Прислів'я слугували своєрідним слоганом. На одній листівці було написано: «Не рий ями іншому, сам

в неї впадеш», на інших — «Наш постріл всюди поспів», «Де робота там і густо, а в ледачим домі пусто». На лицьовій стороні більшості листівок не було навіть натяку на фірму-замовника, але на деяких з них красувалася знаменита швейна машинка, ідеально вписана в лубочну побутову сценку, а на звороті завжди скромно стояв Зінгеровський логотип.

Листівки мали успіх, бо були орієнтовані на різні цільові аудиторії.

*Рекламні листівки компанії
«Зінгер» початку ХХ століття*

Після революції 1917 року завод Зінгера, в числі інших численних компаній, став власністю нової держави. У 20-ті роки, завод відновлюється після революційного хаосу, і поступово переходить на спрощені моделі, що відображали радянську символіку і аскетизм радянського життя. З 1931 року аж до розпаду СРСР завод випускав популярну серед населення швейну машинку «Подольськ».

Важко було відшукати більш бажаний предмет побуту в господарстві радянської жінки, ніж «Подольська» швейна машинка. Ті, хто її мали, могли одягатися більш елегантно, а у важкі часи радянської історії вона допомагала ще й заробляти на життя. «Singer» був одним з небагатьох популярних іноземних брендів в СРСР. У 70-ті роки скромні швейні машинки були знов на піку популярності, оскільки цивільне населення, зголомане за стильним і гарним одягом, повернулося до кравецької справи і викрійок з модних журналів. А після розпаду СРСР "Зінгер" знову повернеться прямо на фабрику в Подольську.

В 1963 році компанію було в останній раз перейменовано в «The Singer Company». Компанія процвітала і розширювалась багато десятиліть. Згодом машинки поліпшувалися, поступово ставали електричними, а потім в 1975 році деякі стали електронними, але, по суті, конструкція і основний принцип їх роботи залишилися тими ж, що і за часів Ісаака Зінгера.

Здавалося цей бізнес буде процвітати завжди. Однак, у другій половині XX століття компанія отримала сильний удар від тих, на кого вона була розрахована - від покупців, попит на продукцію компанії поступово впав. Швейне виробництво в світі досягло такого розквіту, що врешті-решт купувати готовий одяг в магазинах стало вигідніше, ніж шити власноруч.

Через вузьку спрямованість виробництва, компанія важко переживала падіння попиту, що в значній мірі відіграло негативну роль на загальну представленість компанії на ринку.

Коли в 2001 році імперія Зінгера відзначала 150-річчя, з'явилися не позбавлені підстав чутки про банкрутство фірми та продажу майна за кордоном. Борги «Singer» виявилися настільки великими, що компанія звернулася до Нью-Йоркського суду за захистом від кредиторів, згідно 11-й статті закону США про банкрутство, що дозволяє компаніям проводити реорганізацію, не припиняючи виробничої діяльності. Але насправді компанія «Singer» пішла на хитрість: отримавши імунітет від кредиторів, вона зосередила зусилля на випуску традиційних швейних машинок, попит на які в Бразилії, Південно-Східній Азії і низці інших регіонів як і раніше залишився високим. Сьогодні прибутки корпорації «Singer», що залишається світовим лідером виробництва швейних машин, обчислюється мільярдами доларів, а товари з торговою маркою «Singer» поширюють більше 12 тис. дилерів в 150 країнах світу. Зараз компанія "Singer Corporation" займається не тільки виробництвом і всіляким удосконаленням швейних машинок, а й намагається працювати в різних сферах, в тому числі і в космічній.

Що ж стосується Зінгера, то розбагатівши і вийшовши на світовий ринок, він переїхав до Англії і оселився в британському графстві Девоншир у величезному маєтку, що мав великий будинок в 115 кімнат і стайню на 50 коней. Бажаючи подорожувати з комфортом, Зінгер замовив на основі власних розробок (потім він їх теж запатентував) спеціальний фургон довжиною 9 м, прозваний репортерами «пароплавом на колесах». Його тягнули дев'ять вороних коней (по три в ряд), і в ньому було все аж до кімнати для куріння та кімнати для нянь. Зінгер вже не брав активної участі у повсякденному управлінні фірмою, але обіймав посаду члена Наглядової ради і був одним з основних акціонерів.

Незважаючи на яскраво виражені інженерно-технічні схильності, йому не було чужим все, що приносить задоволення в повсякденному житті. Енергійний двометровий гігант, великий шанувальник театру і жінок, Зінгер кілька разів був одружений і став турботливим батьком відразу 23 дітей (це тільки офіційних) від своїх численних дружин. Після його смерті в 1875 році у спадок членам сім'ї залишилось близько 14 мільйонів доларів, а також кілька вілл і особняків. Нашадки Зінгера оберталися у вищому світі та кожен з них отримав пристойну спадщину. Увійшовши до складу вищого світу, він видав своїх дочок за англійських аристократів.

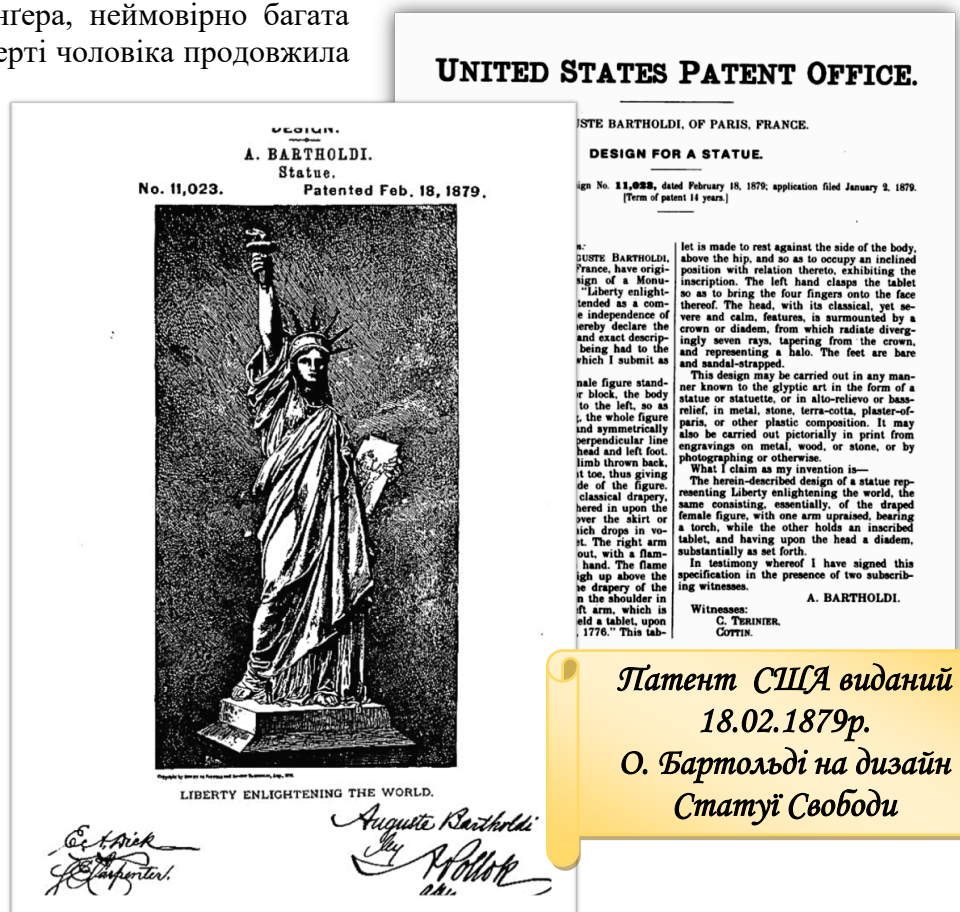

Одна з його численних онучок Дезі навіть стала леді і була кузиною Вінстона Черчилля. Одна з його молодших дочок, Віннаретта, яка виросла у творчій атмосфері, люблячи музику і прекрасно граючи на фортепіано, весь свій статок витратила на меценатство. Удвох зі своїм чоловіком, збіднілим принцом Едмоном де Поліньяк, вони організували музичний салон, який був центром музичного авангардного життя Парижа. Віннаретта матеріально підтримувала молодих композиторів, які в її салоні виконували свої нові твори. Серед підопічних мадам де Поліньяк були Моріс Равель, Клод Дебюссі, Еммануель Шабріє, вона фінансувала Російський балет Дягілева, після смерті чоловіка заснувала премію імені Едмона де Поліньяка (лауреатом цієї премії свого часу був Ігор Стравінський).

Син Ісаака Зінгера, Періс Юджин Зінгер також був непересічною особистістю. Він не тільки з успіхом очолював батьківську компанію, але і сам створив кілька вдалих підприємств: перший в Європі завод гоночних машин, інвестував в будівництво готелів, вілл, яхт. До всього іншого, він перебудував батьківський палац, перетворивши його в точну копію Версаля. Він був відомий бурхливим романом з танцівницею Айседорою Дункан (більш відомої в Росії як дружина поета Сергія Єсеніна). «Син швейної машинки», як звала його жартівливо «білява босоніжка», всіляко фінансово допомагав їй утримувати школу танців і 40 її учениць та навіть збудував для них спеціальну школу-студію. В результаті цього роману в 1910 році у них народився син Патрік, який, нажаль, в 1913 році потонув разом із шестирічною сестрою і гувернанткою в машині, яка впала в Сену. Після цієї трагедії Періс і Айседора розлучилися назавжди.

Остання дружина Ісаака Зінгера, неймовірно багата вдова Ізабель Бойер, після смерті чоловіка продовжила своє бурхливе життя. Цікаво, що до сих пір ходить легенда про те, що за однією з версій французький скульптор Фредерік Огюст Бартольдї був настільки захоплений красунею Ізабель Бойер, що надав встановленій в Нью-Йорку Статуї Свободи риси її обличчя.

Отже, цілком ймовірно, що обличчя дружини Ісаака Зінгера уособлює собою символ Свободи Америки. Доречі батьком статуї Свободи був видатний інженер і конструктор той самий знаменитий Гюстав Ейфель. Підсумком цієї його роботи стала приголомшливо потужна конструкція, яка не боялася ні опадів, ні вітру.

Патент США виданий
18.02.1879р.
О. Бартольдї на дизайн
Статуї Свободи

Успіх легендарного бренду нерозривно пов'язаний з ім'ям винахідника самої відомої швейної машини в світі Ісаака Мерріта Зінгера, що стало синонімом слова «швейна машинка». Машинка Зінгера стала одним з найприбутковіших механічних агрегатів в світі, який навіть Махатма Ганді назвав "однією з рідкісних корисних речей, винайдених людством". Сьогоднішні моделі швейних машин застарівають так само швидко, як і інші побутові прилади. Виробники постійно вдосконалюють свою продукцію і раз на кілька років обов'язково випускають нові моделі. Але бабусині швейні машини "Зінгер", що були випущені сто і більше років тому, благополучно дожили до наших днів. І найдивніше те, що вони не коротають свій вік де-небудь в коморі, а продовжують справно працювати і вірно служити своїм більш ніж 100 мільйонам господарів в різних країнах світу.

